

Pre takú ambicioznu bojovníčku vystupovanie znamenovalo útek od nudného života. A ctižiadost mala na rozdávanie. Keď opustila kapelu Evald Ek, pripojila sa k big bandu a hlbšie sa ponorila do džezového vokálneho repertoáru, kde zdokonaľovala svoje interpretačné schopnosti. To bola ďalšia epocha Fridinho formovania sa a na konci 60. rokov speváčka dorastla k štandardom ako „Just One of Those Things“ (v rýchлом aranžmáne podobnom štýlu Anity O'Dayovej) a „My Man“. V rozhovore v roku 2005 spomenula, že jedným z vtedajších vzorov bola pre ňu všestranná americká speváčka Eydie Gorméová, ktorá dokázala prechádzať od popu cez latino až po energický swing.

V tomto big bande Frida urobila ďalší klúčový krok: Mladá speváčka sa vydala za pozaunistu Ragnara Fredrikssona. A tu stojí za zmienku spomenutý významný fakt, ktorý zrejme ovplyvnil schopnosť ABBY zakrývať záležitosťi dospelých nablýskanou pozlátkou. Kým ostatní popoví umelci spievali o bezstarostnej túžbe, niektorí členovia ABBY dobre poznali povinnosti dospelých – aj keď nepísali texty. Do svojich devätnásťich rokov mal Benny s priateľkou Christinou Grönvallovou, ktorú stretol v centre pre mládež vo svojom meste, dve deti – Petera a Helén. Ostali spolu až do roku 1966 (ale nikdy sa nevzali) a keď sa Hep Stars preslávili, uchovával svoj rodinný život v tajnosti pred tlačou i fanúšikmi, aby si udržal povest neviazaného mladého muzikanta. Netreba hovoriť, že to na vzťah nemalo práve pozitívny vplyv a dvojica sa nakoniec rozložila a deti ostali v matkinej starostlivosti.

Čo sa týka Fridy, mala len sedemnásť, keď v roku 1963 porodila Ragnarovi syna Hansa; v roku 1967 nasledovala Lise-Lotte. Následkom tohto pravdepodobne rýchlo dospela, avšak keď v rozhovore po talentovej súťaži v tom istom roku vyhlásila, že „povinnosti ženy v domácnosti a matky sú na prvom mieste“, bola každopádne ne-

úprimná. V skutočnosti sa nikdy nevzdala svojho sna stať sa speváčkou.

Len čo dostala ponuku od pianistu a zabávača v nočnom klube, Charlieho Normana, dohodla sa s Ragnarom, že rozvod je jedinou možnosťou. Nechala mu deti a v roku 1969 sa prestáhovala do Štokholmu. Opäť sa cítila byť slobodným dievčaťom, neobmedzovaným vo svojich zámeroch a cieľoch a v tom istom roku sa náhodou stretla s talentovaným, usmievavým a čerstvo nezávislým hráčom na klávesy z Hep Stars. V roku 1969 sa obaja zúčastnili Melodifestivalenu, švédskej súťaže, ktorá určovala, kto bude reprezentovať krajinu na súťaži Eurovízie. Frida bola štvrtá, kým Benny spolupracoval na inej, neúspešnej piesni; o päť dní nato sa opäť stretli v Malmö a preskočila iskra.

DIEVČINA SO ZLATÝMI VLASMI

Mladé roky Agnethy Fältskogovej boli oveľa menej dramatické ako Fridine – mala šťastné detstvo. Aj ona začala s hudbou skoro, i vďaka podpore hudobne založenej rodiny sídliacej v malom meste Jönköping. Agnetha (často volaná

» hore: Prvý Fridin singel, „En ledig dag“ („Voľný deň“), vyšiel v roku 1967.

» hore: Frida so svojím manželom Ragnarom, pozaunístom v jednom dansbande, s ktorým spievala, a s ich dvoma spoločnými deťmi, Hansom a malou Lise-Lotte, zhruba v roku 1968. Svoju rodinu opustila a jej sen stať sa speváčkou sa splnil vďaka ABBE.

Annou), ktorá sa narodila 5. aprila 1950, priznáva, že len čo začala vystupovať, mala zmiešané pocity. „Inklinovala som vyjadrovať svoj talent už počas školských rokov,“ spomína ráz. „Pripradala som si však hrozne, keď som stála pred triedou a čítala esej alebo spievala. Ale hoci som sa chcela prepadnúť pod zem, vydržala som až do konca.“ Čoskoro začala písat svoje vlastné skladby, chodila na hodiny klavíra a inšpiráciu čerpala z diel podobných mimoriadne dojímavým sládkom Connie Francisovej.

Pdobne ako Frida aj Agnetha sa vystupovaním s *dansbandmi* naučila všestrannosti a rovnako ako Hep

Stars a Hootenanny Singers v lete cestovala po *folkparkoch*. Od roku 1967 začala vydávať rad hitových singlov, ktoré sa podľa vtedajšieho zvyku neskôr vydávali na albumoch. Medzi svojich oblúbených umelcov zaradovala výstrednú britskú speváčku Sandie Shawovú (víťazku Eurovízie roku 1967), ľahko strávitelného trumpetistu Herba Alperta a waleský sexsymbol Toma Jonesa – to všetko v roku 1968, v období, keď vrcholilo antikultúrne besnenie.

Avšak Agnetha bola revolučná svojim vlastným tichým spôsobom: Sama alebo v spolupráci s inými napísala celý rad vlastných skladieb, čo vtedy dokázalo len málo žien.

» hore: Agnetha Fältskogová v roku 1968 – v tomto čase bodovala vo švédskych rebríčkoch so svojím prvým singlom „Jag var s l kär“ („Bola som taká zamilovaná“).

Zberateľské nálepky

Tieto nálepky zo 70. rokov nesú štylizované portrétné snímky všetkých štyroch členov skupiny. Nájdete všetkých štyroch!

hore: Frida Lyngstadová s klaviristom Charliem Normanom na konciere v Štokholme v roku 1969 po turné po celom Švédsku s tým istým hudobníkom.

oproti: Agnetha, Björn a Benny začali spolupracovať ešte pred vznikom ABBY.

» hore: Agnetha vo veku sedemnástich rokov. Sama si dohodla fotografovanie u miestneho fotografa v jej rodnom meste Jönköpingu potom, čo vyšiel jej prvý singel.

(Jednou zo zaujímavých kolegýň bola francúzska hviezda Françoise Hardyová, ktorá podobne ako Agnetha bola od prírody rezervovaná a už v ranom veku sa vzdala verejného vystupovania.) Ako Agnethina kariéra naberala obrátky vo Švédsku i v Nemecku, rozlúčila sa so svojím zamestnaním spojovateľky u predajcu automobilov a v roku 1968 sa prestáhovala do Štokholmu. Nasledujúci rok obnovila svoju známost s hlavným predstaviteľom Hootenanny Singers, ktorého stretla v jednom *folkparku* v lete 1968. Hned bolo jasné, že popová hviezda a nádejnej speváčka sa do seba zamilovali.

ZRODENIE ABBY

S dvoma autormi piesní, každý tvoriaci dvojicu so speváčkou, bola spoločná hudobná tvorba prirodzeným krokom. „Možno povedať, že ABBA dala dohromady láska,” povedala Agnetha neskôr. „Björn a ja sme boli do seba zamilovaní a to isté platilo o Bennym a Anni-Frid. Všetci sme boli zamilovaní a navzájom sa vzrušovali, nielen vtedy, keď sme spoločne pracovali.“ Dievčatá onedlho začali v niektorých skladbách svojím spevom sprevádzat oboch mužov, páni pomáhali písť a produkovať piesne pre ženy a všetci štyria sa pokúšali vystupovať spoločne ako kabaretnej kapela Festfolket, ktorej sa však veľmi nedarilo.

Páry si boli také blízke, že Benny a Frida sa v roku 1970 pridali k Björnovi a Agnete, ktorí odišli na Cyprus osláviť svoje zásnuby. Na jeseň toho istého roku vydali Benny a Björn jedený album pod svojím menom s názvom *Lycka* „Šťastie“. Bola to prvá platňa, na ktorej sa obaja hudobníci podeliili o tvorbu, aj keď im pomohla Agnetha, ktorá napísala časť skladby „Liselott“, a manažér a textár Stig Anderson. Pieseň „Hej gamle man!“ („Hej, starec!“) sa stala hitom. Keď ju Benny a Björn nahrávali, dievčatá im v štúdiu naspevali sprievodné vokály. „Na tejto nahrávke

FOLJ MED MIG - JAG VAR SÅ KÄR

sme si vyskúšali, ako nám to znie dohromady,” povedala Frida. „Znelo to naozaj dobre. A nejako takto sa začala naša spolupráca.“

Išlo o prirodzený vývoj, ako všetko ostatné v kariére kapely – na to, aká bola ABBA továrnou na hity, išlo v nej o prekvapivo prirodzené zoskupenie. „Veľa ľudí si myslilo, že tie dva páry boli iba trikom,” povedal mi Björn nedávno. „Ale tak to nebolo. Neprekupuje ma, že ABBA môžu milovať rôzne typy ľudí napriek tomu, že sme boli skutočne heterosexuálne dvojice. Nikdy sme sa nedali dohromady ako nejaká pokusná kapela – myslíme sme to vážne. Pre Bennyho a mňa bolo prirodzené dať dohromady kapelu a nevracať sa naspäť a písť pre dievčatá. To sme mohli robiť predtým. A v predvojnovom období by sme to pravdepodobne tak aj robili.“

Súkromný a verejný život celej štvorice sa začal viac prepletať počas 70. rokov. Björn a Agnetha sa vzali v roku 1971 a neskôr v tom istom roku Björn vyprodukoval jej štvrtý sólový album *När en vacker tanke blir en sång* („Keď sa z nádhernej myšlienky stane pieseň“). Agnetha dosiahla osobný triumf, keď v roku 1972 hrala v obmedzenom počte

» hore: Singel „Folj med mig“, na druhej strane ktorého bola pieseň „Jag var så kär“ („Bola som taká zamilovaná“), prvý singel Agnethy Fältskogovej. Vyšiel v roku 1967 a jeho druhá strana zabodovala vo švédskych rebričkoch.